

Dossier de premsa

DO IT
YOURSELVES

Autogestió

Un projecte a càrrec d'Antonio Ortega

→ 16/02/2017 → 21/05/2017 → Fundació Joan Miró

Fundació Joan Miró
* *J.M.* Barcelona

® Sabadell
Fundació

Índex

Nota de premsa	2
Comissari	7
Plànol de l'exposició	8
Textos de sala i selecció d'obres	9
Llista completa d'obres	20
Llista d'artistes	26
Publicació	27
Activitats	28
Informació general	31

Nota de premsa

Autogestió

16 de febrer – 21 de maig de 2017

Comissari: Antonio Ortega

Inauguració: 15 de febrer de 2017, a les 19 h

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

La Fundació Joan Miró presenta Autogestió, una genealogia de les pràctiques do-it-yourself des dels artistes pioners dels anys seixanta fins a l'actualitat.

Comissariada per l'artista Antonio Ortega, la mostra ofereix una mirada històrica a les actituds i els posicionaments autogestionaris en l'art contemporani. Es tracta d'una selecció personal d'artistes que han incorporat a la seva dinàmica de treball un gir amb el qual apoderar-se i vetllar per l'autoritat del seu propi relat.

Amb el suport de la Fundació Banc Sabadell, l'exposició reuneix una seixantena d'obres d'artistes com Esther Ferrer, Joan Hernández Pijuan, Michelangelo Pistoletto, Sílvia Gubern, Cesare Pietroiusti, Jiří Kovanda, Henk Peeters i François Curlet, entre d'altres.

La selecció es desplega en quatre espais que aborden des de treballs realitzats a partir d'un posicionament en l'autogestió fins a exemples d'artistes que han naturalitzat aquestes pràctiques, passant per l'exploració dels gestos espontanis d'apoderament i de contestació al sistema artístic que han assajat alguns creadors al llarg del període examinat.

La mostra inclou pintura, escultura, dibuix, fotografia i vídeo, així com quatre instal·lacions i intervencions en les quals han treballat directament a les sales els artistes Adam Nankervis, Laura Porter i Mariona Moncunill.

Entre d'altres documents, *Autogestió* incorpora també un còmic en què Carla Fernández esbossa la relació entre l'art i la vida a l'obra de Gustav Metzger, precursor de l'autogestió com a pràctica artística. L'exposició recull, a més, la desena de reproduccions a l'oli que Pere Llobera ha pintat per il·lustrar la publicació que acompanya la mostra.

Barcelona, 15 de febrer de 2017. «Tinc molt bons amics que es posen neguitosos quan senten la paraula *autogestió*, ja que la confonen amb autofinançament i amb precarització. Tindrien raó si consideréssim l'autogestió com un símptoma, és a dir —de nou—, com un signe subjecte a la interpretació [...]. Perquè l'autogestió és una decisió política i no la representació d'una decisió política. Al capdavant, és una forma d'apoderament». (Antonio Ortega. *Autogestió. Pràctiques DIY*. Fundació Joan Miró, 2016)

Autogestió és un projecte expositiu a cura de l'artista i comissari Antonio Ortega que revisa en clau històrica i personal algunes propostes relacionades amb les anomenades pràctiques *do-it-yourself* (DIY) que es van començar a introduir en l'activitat artística a partir, sobretot, dels anys seixanta del segle passat. Igualment, la mostra s'aproxima al treball recent dels artistes per tractar d'intuir el potencial d'algunes de les seves actituds en relació amb l'autogestió. Segons Ortega, mitjançant estratègies que podrien considerar-se d'autogestió, «aquests artistes han pres el control de la seva producció, com també de l'emissió i la recepció de les seves obres, amb gestos d'apoderament que han donat com a resultat noves formes de relacionar-se amb el sistema artístic». La mostra apunta també com els posicionaments DIY plantegen qüestions més àmplies relatives a la funció de l'espectador en l'art, al fet artístic en la pràctica contemporània o a la relació de l'art amb el context sociopolític, entre d'altres.

L'exposició situa els antecedents del gir contemporani de l'art cap a l'autogestió en algunes de les manifestacions artístiques dels anys seixanta del segle XX. El moviment internacional Fluxus —amb la seva oposició a l'objecte artístic tradicional com a mercaderia, el seu plantejament inclusiu i cooperatiu de l'art, la seva opció per l'estètica DIY o la seva experimentació amb els objectes quotidians— marca un punt d'inflexió que desplaça el centre del relat artístic de les institucions a l'àmbit autogestionat. Alguns artistes que hi van estar vinculats, com Gustav Metzger o Yoko Ono, entre d'altres, són representats a la mostra. En aquesta línia, en la mateixa època sorgeixen altres grups de neoavantguarda experimental com Zaj, vinculat a l'àmbit espanyol, que inauguren pràctiques artístiques que posen l'èmfasi en la desmaterialització de l'art a través de l'acció, com és el cas d'Esther Ferrer, present també a l'exposició.

L'experiència contemporània de l'autogestió creua un segon llindar entrada la dècada dels vuitanta amb el moviment punk i l'articulació d'una xarxa independent de producció i circulació d'arts diverses. Però, com apunta Ortega a la publicació que acompanya la mostra, «tal com va intuir perfectament Gustav Metzger, el problema era que, a diferència de les manifestacions culturals que utilitzaven els mitjans de producció massiva com a suport per a la distribució dels seus productes —música, narrativa i cinema—, l'art topava amb la falta d'alternativa a un model de negoci obsolet». I especifica, encara: «Mentre en altres manifestacions culturals prosperaven ofertes inclusives i democratitzadores —en definitiva, una

popularització de la cultura—, l'art dels vuitanta oferia la vulgarització de l'art. Una vulgarització paradoxal, ja que, encara que potencialment es va obrir a tots el públics, es va generar un filtre econòmic com no s'havia donat mai: el preu de les obres es va convertir en el nou sistema de valor i, per garantir un cert grau d'exclusivitat, va augmentar fins a convertir *l'art per a tots* en *l'art per a tots els que el podien pagar*. En resposta a aquesta tendència sorgeixen les pràctiques d'artistes que es posicionen al marge del món de l'art i que aposten per minimitzar la seva producció material i establir ponts alternatius entre art, vida i cultura. És el cas, per exemple, de la parella britànica Gilbert & George, representats a *Autogestió*, els quals, com assenyalava la historiadora de l'art Pilar Bonet —una de les autores del catàleg—, porten a terme una «reivindicació de la popularització de l'art que no inclou la vulgarització pròpia de la generació dels vuitanta, sinó la proposta d'un joc i una sorpresa sense intermediaris».

Segons Antonio Ortega, un tercer nivell de penetració de l'autogestió en la vida contemporània arriba als primers anys del segle XXI, gràcies a les noves tecnologies de la informació, internet i les xarxes socials, que globalitzen la necessitat vital d'expressió i la converteixen en condició de la hipermodernitat, alhora que permeten als artistes fer difusió directa de la seva producció. L'abaratiment d'aquelles tecnologies relacionades amb la producció de continguts ha permès que es faci realitat l'anhel dels antics moviments artístics que preconitzaven la capacitat de tothom per fer art. La dicotomia entre el terreny professional i l'amateur s'esvaeix, doncs, enmig de les experiències *do-it-yourself* potenciades pels nous mitjans tecnològics. D'altra banda, la continuïtat de les posicions properes a la idea d'autogestió en l'actualitat podria explicar-se també, a parer del comissari, per altres condicions contextuais, com ara la crisi econòmica o la crisi de la institució artística.

A banda de les qüestions circumstancials, l'exposició incideix també en altres aspectes vinculats a l'autogestió de l'art contemporani. Ortega destaca en primer lloc la inclusivitat, ja que, segons afirma, «no es pot fomentar l'autogestió i posar una barrera elitista que impedeixi l'accés a la producció d'art a tot un cos social». Un segon tret distintiu seria la modèstia en les produccions, assumida no ja com una decisió estètica sinó com un posicionament ètic. Finalment, la determinació dels artistes de governar la seva pròpia emissió, de no cedir l'explicació del seu treball a la veu de la interpretació i d'exercir la gestió del que, possiblement, com diu el comissari, sigui el seu únic capital: expressar-se o comunicar.

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell, *Autogestió* presenta unes seixanta obres, entre pintura, escultura, dibuix, fotografia i vídeo, que abasten un període comprès entre els anys seixanta del segle passat i l'actualitat. Així mateix, l'exposició inclou tres instal·lacions, en les quals han treballat directament a les sales els propis artistes, i una intervenció sobre els plafons i les cartel·les a càrrec de Mariona Moncunill, un gest d'apropiació i diàleg amb

els codis institucionals que recorre els diferents espais de la mostra. Entre d'altres documents, *Autogestió* incorpora també un còmic editat en forma de fanzín en què Carla Fernández esbossa la relació entre l'art i la vida a l'obra de Gustav Metzger. El llegat d'aquest precursor de l'autogestió com a pràctica artística és una referència al llarg de tota la mostra. L'exposició recull, a més, la desena de reproduccions a l'oli que Pere Llobera ha pintat per il·lustrar la publicació que acompanya *Autogestió*, una singular forma de reflexionar sobre l'ús d'imatges als catàlegs de les exposicions d'art.

Autogestió es desplega en quatre sales. En un primer espai, a mode d'introducció, són representats aquells exemples més didàctics sobre posicionaments autogestionaris. Aquesta sala mostra una sèrie de treballs que es relacionen amb l'espai expositiu de manera negociada, ja sigui mitjançant l'acció —reproduint, críticament, els codis i els consensos que donen peu a la construcció del cànon museístic— o a través de l'omissió —impedint que la institució museística monopolitzi l'experiència estètica. En referència a una de les peces destacades d'aquest espai, Ortega afirma a la publicació: «Amb *One hundred things that are certainly not art*, Cesare Pietroiusti discuteix que sigui el museu qui converteix el que exposa en art, ja que, en finalitzar l'exposició, els objectes recuperen el seu estatus anterior. Pietroiusti coincideix amb Duchamp en el fet d'apuntalar el gest com a obra, però no l'objecte». L'espai inclou també una peça de François Curlet que ironitza sobre el concepte de l'espai expositiu com un *cub blanc*, unes fotografies de John Cox i una projecció de Harold Liversidge que documenten la sèrie *Autodestructive Art*, de Gustav Metzger, així com diversos exemples de la sèrie *Proyectos espaciales*, on Esther Ferrer realitza petits escenaris en capses de cartró reciclades.

L'exposició continua amb una sala que explora exemples de gestos espontanis d'apoderament i contestació al sistema artístic. A través d'aquests gestos els artistes seleccionats assagen maneres de resistir a la imposició de construir una trajectòria coherent o adscriure's a un determinat moviment. Ortega en comenta dos a la publicació: «Joan Hernández Pijuan, el pintor, em va explicar com havia decidit deixar de fer quadres informalistes. Pel que es veu, un bon dia algú va preguntar a Joan Tharrats [...] què significava un dels seus quadres. Tharrats va dir que es tractava d'una "eclosió còsmica". En sentir això, Hernández Pijuan va decidir posar fi a la seva carrera com a pintor informalista i va començar a pintar un ou o un regle sobre fons neutres. Amb aquest gest, Hernández Pijuan tractava de minimitzar el camp de la interpretació de la seva obra i proposava una representació que tenia la voluntat de ser directa i inequívoca. [...] És la mateixa literalitat que aplica Michelangelo Pistoletto a *Struttura per parlare in piedi*, on l'artista elimina tota possibilitat d'interpretació quan indica que la seva escultura no és res més que una estructura on recolzar-se per fer-la petar amb altres persones». Keith Arnatt, Sigfried Anzinger i el propi Joan Miró, escarnint el mercat de l'art amb el gest incendiari de destruir les seves teles, completen aquest àmbit.

El tercer espai aplega una selecció d'obres que aborden el concepte d'autogestió en l'art des de la idea d'inclusivitat. Segons el comissari, la seva pràctica «renuncia a posicions excloents, combatent tant aquella literatura que insisteix en la idea de la singularitat de l'artista com el concepte d'espectacle que associem a característiques pròpies de produccions costoses». Destaquen en aquest àmbit una instal·lació d'Adam Nankervis, que reedita per a *Autogestió* la seva mítica col·lecció d'objectes quotidians *Museum MAN*, i una intervenció de Laura Porter, que planteja una reflexió sobre la pràctica artística i el paper de l'artista en l'art contemporani elaborant la seva peça in situ amb un material donat i en un temps delimitat. A la sala també s'exhibeix una selecció de fotografies que documenten el treball de l'artista txec Jiří Kovanda, que buscava una comunicació directa amb l'espectador desplegant accions mínimes de retòrica despullada en l'espai públic. Ortega també hi projecta el film *Accions a casa*, de David Bestué i Marc Vives, artistes que segons apunta a la publicació «acabaran marcant tota la seva generació i la següent, actuant com a referència per a les produccions d'artistes joves, que prescindiran de l'acabat industrial i proposaran una aproximació al *DIY*».

Finalment, el darrer espai de la mostra aborda la naturalització que molts artistes han fet dels plantejaments *do-it-yourself*. Segons Ortega, per als artistes reunits en aquesta sala les pràctiques autogestionades són un recurs expressiu més i, alhora, un element de significació que permet dotar les seves obres d'un contingut complex amb un gest mínim. El comissari ha seleccionat treballs d'artistes com Sílvia Gubern, pionera de l'art conceptual i d'acció a Catalunya que ha desenvolupat una pràctica als marges dels circuits oficials de presentació. També destaquen en aquesta sala la peça de Yoko Ono *Painting to See the Skies*, un marc de roba que proposa una nova relació amb l'entorn, o la sèrie de pintures de Henk Peeters, membre del grup alemany Zero, que defensava eliminar tot acte de ritualització en l'art i advocava per una pràctica artística directa i sense artificiositat. L'àmbit es completa amb treballs d'altres artistes, com Franz West, Elisabeth Wright i Christian Jankowski.

A la publicació que acompanya la mostra, l'investigador social Rubén Martínez Moreno proposa definir l'autogestió com «un model d'organització basat en la recerca contínua d'autonomia enfront dels poders dominants i en la producció de vincles entre iguals a través de normes compartides». *Autogestió* permetrà al visitant familiaritzar-se amb les maneres com les posicions *do-it-yourself* han impregnat l'art contemporani, així com repassar l'evolució d'aquestes pràctiques en els darrers cinquanta anys. L'exposició, produïda amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell, es podrà visitar a la Fundació Joan Miró fins al 21 de maig de 2017.

Comissari

Antonio Ortega durant el muntatge de la mostra
© Fundació Joan Miró. Foto: Pere Pratdesaba

L'artista Antonio Ortega (Sant Celoni 1968) és el comissari de l'exposició *Autogestió*. Doctor en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, està representat per la galeria Elisabeth & Klaus Thoman (Innsbruck/Viena) i exerceix com a docent del departament d'Arts Visuals de l'Escola Massana-UAB.

Ortega inicia la seva pràctica artística en el camp de la instal·lació i la *performance*

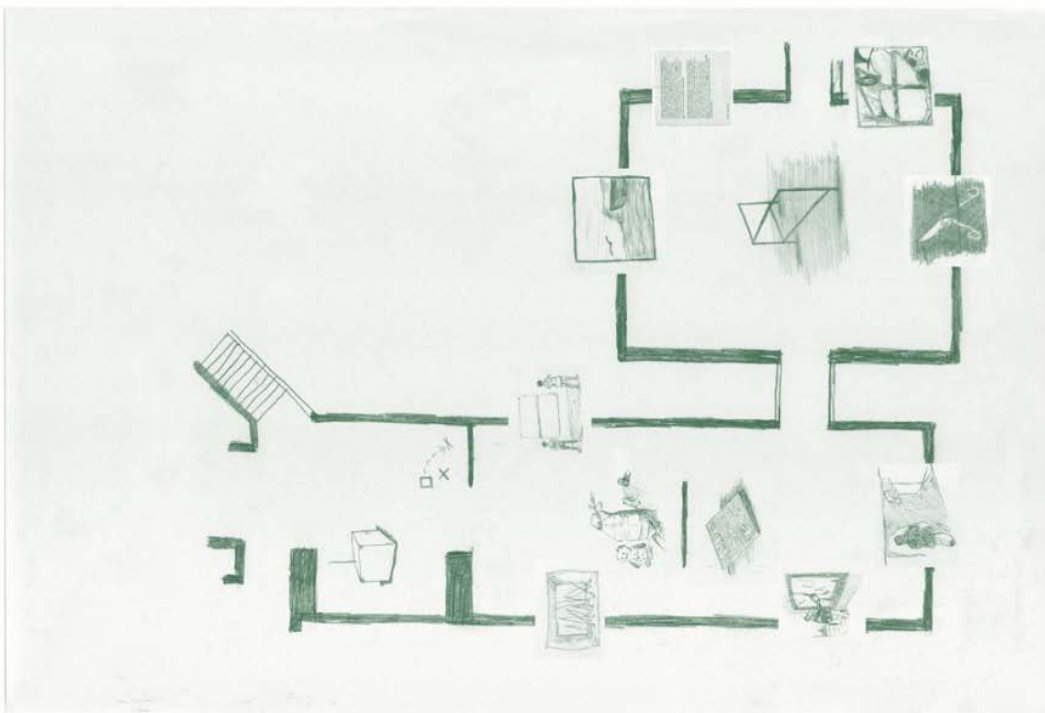
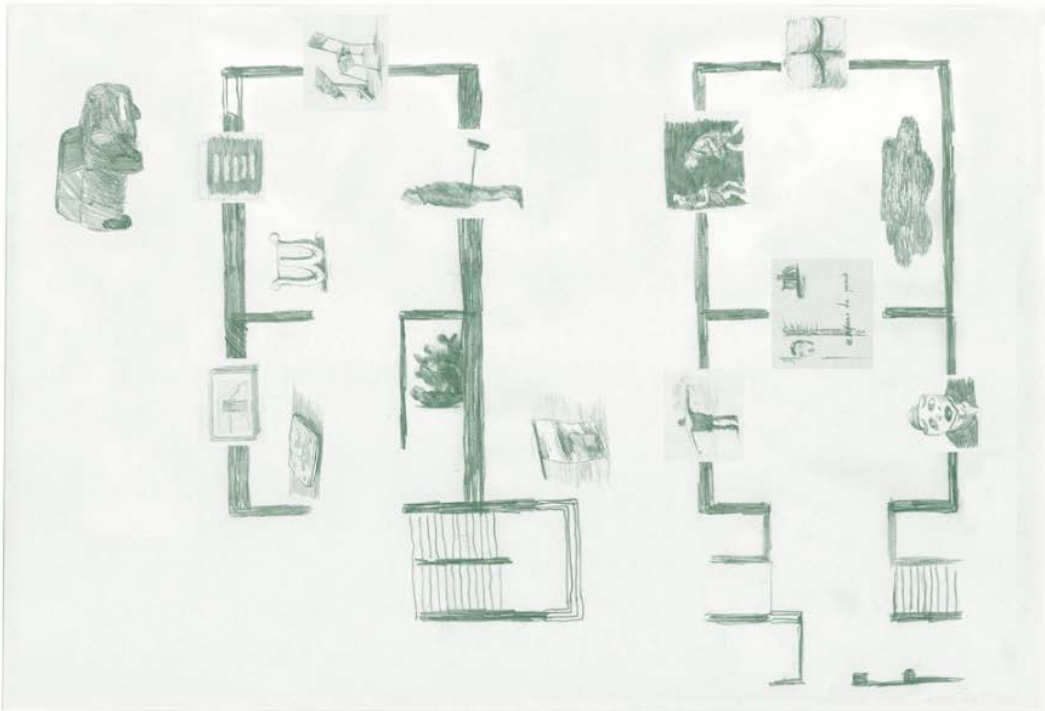
expandida, per, des de l'any 2007, focalitzar el seu treball en el text. És autor de l'obra de teatre *The ten best tips ever, in alphabetical order*, estrenada a Objectif Exhibitions d'Anvers i que ha tingut un recorregut per sales com l'Espai Brossa de Barcelona o El Jardí de Figueres. Ha publicat el llibre *Demagògia i propaganda en art segons Antonio Ortega* amb l'editorial Biel Books. Així mateix, Ortega dedica part de la seva activitat professional a oferir seminaris i conferències en què contempla la ponència com una obra performativa. Actualment centra les seves investigacions en la influència del confort sobre el pensament i el comportament.

En el seu treball com a artista destaquen projectes individuals i col·lectius com *Fe y entusiasmo*, a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró; *Antonio Ortega & The Contestants*, a The Showroom (Londres); la monogràfica *Antonio Ortega at Abteiberg*, a l'Abteiberg Museum (Mönchengladbach), o *Celebrity*, a l'Scottsdale Museum of Contemporary Art (Phoenix, Arizona).

Ha estat responsable també de programes públics al Centre d'Art Santa Mònica entre el 2004 i el 2008, càrrec des del qual va aprofundir en els formats artístics i comissarials que prescindien de l'exposició com a canal privilegiat en la difusió i la presentació de projectes artístics, amb iniciatives com *Festival Espontani*; *Hem pres la ràdio*, comissariada per Jorge Luis Marzo, o *Alternatives a l'exposició*, a càrrec de Beatriz Herráez.

Plànol de l'exposició

Esbós del plànol de l'exposició *Autogestió*. Antonio Ortega, 2017

Textos de sala i selecció d'obra

Autogestió presenta una genealogia d'artistes que des dels anys seixanta fins a l'actualitat han desenvolupat estratègies per recuperar l'autoritat sobre el seu propi relat. Aquesta exposició és, també, un intent per comprendre l'art recent i constatar la vigència d'aquestes dinàmiques en l'actualitat.

La continuïtat de les posicions properes a la idea d'autogestió podria explicar-se per condicions contextuals com ara l'abaratiment dels costos de producció o la crisi institucional. Moltes iniciatives recents s'han adaptat a aquest escenari per mantenir la seva activitat cultural assumint un elevat valor de risc i un clar compromís amb el seu temps.

L'autogestió està vinculada també a una voluntat ideològica caracteritzada per la inclusivitat, la modèstia en les produccions i la determinació dels artistes de no cedir l'explicació de la seva obra a una interpretació externa i reclamar la gestió d'allò que, probablement, és el seu únic capital: el desig de governar la seva pròpia emissió.

Sala 17

Són molts els artistes que no han volgut deixar la porta oberta a la interpretació de la seva obra; conscients que el seu únic capital és allò que comuniquen, han fet del control del contingut i de la seva emissió un fet inqüestionable.

Aquesta sala reuneix una sèrie de treballs que es relacionen amb l'espai expositiu de manera negociada, en molts casos mitjançant l'acció: reproduint, críticament, els codis i els consensos que donen peu a la construcció del cànon museístic. En altres casos, aquesta negociació té lloc mitjançant l'omissió: impedit que la institució museística monopolitzi l'experiència estètica i rebutjant que el relat que es desprèn de l'obra dels artistes estigui projectat només per aquelles estructures habitualment designades com a mediadores entre l'art i l'espectador.

John Cox

Gustav Metzger Practicing for a Public Demonstration of Auto-Destructive Art Using Acid on Nylon [Gustav Metzger assajant una manifestació d'art autodestructiu amb àcid damunt niló], s.d. Còpies fotogràfiques en blanc i negre. NG Prints

L'any 1966 Gustav Metzger va organitzar a Londres el Destruction In Art Symposium (DIAS), en el qual reclamava que l'art havia de tenir programada la seva autodestrucció per evitar ser instrumentalitzat, tant en l'àmbit econòmic com polític. Les propostes que ell mateix va presentar-hi com a artista es deriven dels treballs de la sèrie *Auto-Destructive Art*, que havia iniciat a principis dels anys seixanta.

François Curlet

American Dino / Oeuf de voiture

[American Dino / Ou de cotxe], 2003

Composite d'alumini Dibond, bateria

i antena de cotxe

100 x 100 x 100 cm

Collection du Fonds régional d'art
contemporain Languedoc-Roussillon

En el nostre imaginari el cub blanc s'ha convertit en la icona més freqüent de l'art modern. En el cas d'*American Dino/Oeuf de voiture*, però, en lloc d'evocar una presència críptica, el cub fa esforços per posar-se en contacte amb l'espectador desplegant una antena periscòpica.

Cesare Pietroiusti

*One Hundred Things that Are
Certainly Not Art*

[Cent coses que no són art en
absolut], 2001

Instal·lació

Col·lecció particular

Amb la idea d'explorar els límits de l'art, Cesare Pietroiusti va organitzar una recollida d'objectes que després va portar fins a l'espai expositiu. L'artista va demanar als veïns que li lliuressin objectes domèstics que no consideressin art en absolut. Un cop confirmada al cent per cent la seva condició de «no-art», els objectes eren catalogats per ser retornats als seus propietaris en acabar l'exposició.

Les joves artistes Celeste Marí i Blanca Utrillas, presents també a la mostra amb una obra pròpia, han coordinat la rèplica d'aquesta instal·lació per a l'exposició.

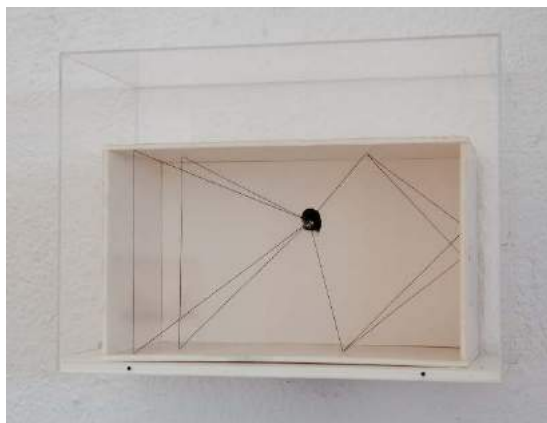
Esther Ferrer

Sèrie *Proyectos espaciales*, 1980-1990

Fil elàstic, claus i cartró ploma

20 x 28 x 45 cm

Cortesia àngels barcelona

Esther Ferrer crea petits escenaris amb capses d'embalatge de tota mena, que troba o aprofita de compres com la d'una olla a pressió. L'ordre i la posició dels fils estan pensats d'acord amb la sèrie dels nombres primers, de tal manera que, segons l'artista, evocuen la idea d'atzar sense incórrer en la gratuïtat del gest arbitrari. Aquestes obres es van presentar per primera vegada l'any 2012 a la galeria àngels barcelona.

Mariona Moncunill

Intervenció en diverses cartel·les i plafons, 2017

- 1 L'autoritat, sovint conseqüència de la legitimitat, és el crèdit que s'atorga a algú per exercir poder i influència sobre els altres. En aquest sentit, és desitjable recuperar l'autoritat? O seria millor qüestionar-la i fer-la flexible?
- 2 Molts esperem una crisi institucional, com a conseqüència de la crisi econòmica, que, com la que va aportar els feministes i els postcolonials al camp artístic occidental, pugui generar canvis substancials en les relacions i el treball.
- 3 D'una banda, es pot assumir un risc elevat i, de l'altra, tenir o aconseguir un valor elevat de risc; un valor que atorga el mercat i que el beneficia.
- 4 La autoridad, a menudo connota las limitadas, ms el crédito que se para ejercer poder e influencia en este sentido, es deseable recuperar la autoridad, o sería mejor cuestionarla y hacerla flexible.
- 5 Muchos esperamos una crisis institucional, como consecuencia de la crisis económica, que aporte cambios fundamentales en el campo artístico occidental, y que genere cambios substanciales en las relaciones y el trabajo.
- 6 De una banda, se puede asumir un riesgo elevado, y, de la otra, tener o conseguir un valor elevado de riesgo, un valor que otorga el mercado y que beneficia.

L'obra de l'artista Mariona Moncunill proposa lectures insospitades dels relats ortodoxos. Per a *Autogestió*, Moncunill ha rebut un encàrrec concret: generar un recorregut de relacions entre els conceptes de l'exposició que ajudi a millorar la comprensió dels continguts i destaquï els detalls tangencials de la mostra.

Sala 18

El sistema artístic sovint ha recompensat la continuïtat lineal en l'evolució de l'obra de l'artista, ja sigui avalant una coherència individual (estil) o plural (escola). Alguns artistes han reivindicat el dret a la inconveniència adherint-se a dinàmiques de gestos que transgredeixen i frustren la imposició de lògiques i metodologies carregades de valors suposadament positius: el rigor, la fidelitat o, fins i tot, una fàcil adscripció a la norma. Qüestionant aquests supòsits, l'artista deixa al descobert la debilitat de l'argumentari que envolta nocions com ara l'autoria, l'estil i el producte final.

Joan Hernández Pijuan

Tres copes sobre gris clar, 1971

Oli damunt tela

130 x 162 cm

Col·lecció Hernández Pijuan

Joan Hernández Pijuan

Petit tall sobre 110 cm, 1972

Oli damunt tela

146 x 114 cm

Col·lecció Elvira Maluquer

Joan Hernández Pijuan abandona la pràctica de la pintura informalista intentant, amb aquest gest, minimitzar la interpretació de les formes aparentment suggerides en les seves obres. L'artista proposa a canvi una representació realista sobre fons plans, amb la voluntat que l'emissió sigui directa i inequívoca.

Michelangelo Pistoletto

The Minus Objects. Struttura per parlare in piedi [*The minus objects. Estructura per hablar de pie*],

1965-1966

Còpia d'exposició amb l'autorització de l'artista

Minus Objects, l'exposició individual que Michelangelo Pistoletto va fer l'any 1965 al seu taller, constava d'una amalgama curiosa d'obres que, per la diversitat de formats i discursos, recordava més aviat una exposició col·lectiva en la qual no faltaven grans dosis d'humor. Presentem aquí, amb la complicitat de l'artista, la rèplica d'una de les obres presentades en aquella mítica exposició.

Joan Miró

Tela cremada 1, 1973

Acrílic damunt tela tallada i cremada
130 x 195 cm

Fundació Joan Miró, Barcelona

Quan Joan Miró decideix cremar les seves teles ho fa amb l'ajuda del bufador i la gasolina, i des de la posició de l'artista i no de la implacabilitat del vàndal. El gest reflecteix la voluntat d'un pintor celebèrrim, de vuitanta anys, de fer escarni del mercat de l'art.

Sala 19

Algunes de les aproximacions a allò que podríem anomenar la gramàtica de l'autogestió demanen assumir plenament la idea d'inclusivitat. Si després de Marcel Duchamp qualsevol cosa pot ser art i després de Joseph Beuys qualsevol persona pot ser artista, en aquesta sala hi trobem artistes que fan d'aquesta actitud inclusiva una declaració prou clara d'intencions. Una actitud que apliquen al seu treball renunciant a posicions excoents, combatent tant aquella literatura que insisteix en la idea de la singularitat de l'artista, com el concepte d'espectacle que associem a característiques pròpies de produccions costoses.

Adam Nankervis

Diferents objectes del Museum MAN, s.d.

Tècnica mixta

Col·lecció Museum MAN

Adam Nankervis i David Medalla creen l'any 2000 la London Biennale, la primera biennial autogestionada del món. Nankervis, que ha dirigit diferents espais ocupats, de treball col·laboratiu entre artistes, presenta aquí una reinterpretació de la col·lecció del mític Museum MAN, un museu nòmada que es defineix com un gabinet obert de curiositats i un barreja eclèctica d'art i artefacte. Per a fer-ho, ha comptat de nou amb la participació d'artistes vinculats al desaparegut museu.

Jiří Kovanda

Contact. September 3, 1977.
Špálená ulice, Vodičkova ulice,
Prague [Contacte. 3 de setembre
de 1977. Špálená ulice, Vodičkova
ulice, Praga], 1977
Fotografia en blanc i negre i text
mecanografiat damunt paper A4
29,7 x 21,3 cm
Cortesia de l'artista i gb agency,
Paris

Jiří Kovanda documenta una sèrie d'accions mínimes fetes a l'espai públic. A la Txecoslovàquia comunista de la dècada de 1970, el carrer no és un espai de llibertat, i les petites accions, com quedar-se quiet amb els braços estesos, són gestos carregats de significat polític.

Laura Porter

Instal·lació específica, 2017

Laura Porter fa estranyes màquines que insinuen moviments i recorreguts a partir de decisions arbitràries preses per ella mateixa. En aquesta ocasió, gairebé com una rèplica d'alguns concursos televisius, realitza la seva instal·lació sota la pressió del temps i amb un material donat, provocant l'expectativa que la peça sigui resolta a partir de la noció de gràcia.

Sala 20

Hi ha artistes que han adoptat i assumit de forma natural les actituds properes a l'autogestió en el desenvolupament de les seves propostes. Les pràctiques autogestionades s'han convertit així en un recurs expressiu més i, alhora, en un element de significació sobre el qual sumar el propi discurs. D'aquesta manera, es fa possible reduir el gest personal i incorporar com a propis posicionaments comuns a altres artistes. Aquesta inserció voluntària en un marc més extens permet dotar les obres d'un contingut complex amb un gest mínim.

Elizabeth Wright

Mini enlarged to 135%, 1999

Acer i tècnica mixta

158 x 184 x 380 cm

Cortesia de l'artista

Elisabeth Wright va reduir les decisions plàstiques de la seva pràctica artística al gest de comportar-se com una màquina fotocopiadora que ampliava o reduïa objectes quotidians segons les mesures DIN A4: augmentant un 141%, reduint un 71%. Darrerament l'artista mostra el resultat maldestre del seu intent de reproduir objectes d'alta tecnologia.

Franz West

Creativity: Furniture Reversal

[Creativitat: canvi de mobiliari], 1999

Instal·lació: 2 cadires, taula,

làmpada, cinta d'embalar de colors,

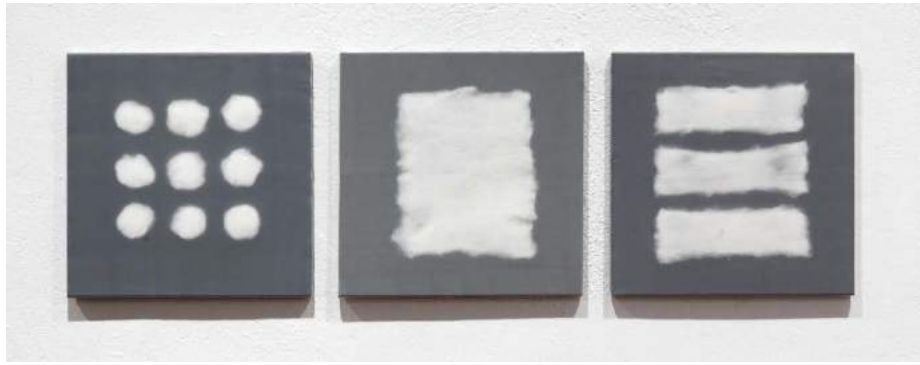
vídeo

80 x 110 x 80 cm

Cortesia de la Galerie Elisabeth & Klaus Thoman, Innsbruck/Viena

Aquesta obra, com tantes altres de Franz West, canvia l'expectativa sobre l'activitat que desenvolupa l'artista. West fa l'escultura i convida el públic, comissari o galerista a fer-la servir com a moble, a asseure's-hi tot mirant altres obres i a enganxar-hi cintes adhesives de diferents colors, en el que tradicionalment es consideraria la part creativa del procés artístic.

Henk Peeters

Cotton Wool Spheres [Esferes de cotó], 1961-1999
9 esferes de cotó darrere gasa amb fons gris damunt bastidor 40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng, Düsseldorf/París

Henk Peeters

Malevitch [Malèvitx], 1962-1999
Quadrat de cotó darrere gasa amb fons gris damunt bastidor 40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng, Düsseldorf/París

Henk Peeters

Cotton Wool Lines [Línies de cotó], 1961-1999
3 tires de cotó darrere gasa amb fons gris damunt bastidor 40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng, Düsseldorf/París

Henk Peeters feia broma sobre ell mateix dient que era un artista mediocre però una gran obra d'art, ja que Piero Manzoni li havia estampat la signatura al braç. Fundador del grup Zero, Peeters defensa eliminar qualsevol acte carregat de ritualització en l'art. Advoca, en canvi, per un art directe i sense artificiositat.

Sílvia Gubern

Ángeles, 1963-1994
Serigrafia en plata damunt vidre 45 x 34 cm
Col·lecció Sílvia Gubern

Sílvia Gubern

Conexión, 1963-1994
Serigrafia en plata damunt vidre. 45 x 34 cm
Col·lecció Sílvia Gubern

Sílvia Gubern

Elemental de una planta, 1963-1994
Serigrafia en plata damunt vidre. 45 x 34 cr
Col·lecció Sílvia Gubern

Pionera de l'art conceptual català, Sílvia Gubern s'ha negat sempre a incorporar-se a la mediació dels circuits de presentació, convençuda que aquests acabarien modificant el sentit del seu treball. Artista, poeta i sanadora, actualment es dedica al que anomena *art sanador*, que uneix coneixements científics, artístics i espirituals. Gubern defensa la capacitat i l'autonomia del dibuix com a mitjà suficient per a l'expressió personal.

Yoko Ono

Painting to See the Skies

[Pintura per veure el cel], 1961-2017

Tela de lli imprimada i esquinçada
damunt bastidors de fusta, amb dos
forats fets a la tela segons indicacions
de l'artista

200 x 100 cm

Col·lecció de l'artista

Reproduïda seguint les instruccions que Yoko Ono va presentar en el context de la seva mítica sèrie *Grapefruit*, aquesta bandera ens convida a establir una relació nova amb l'entorn.

Pere Llobera

Yoko, 2015

Oli damunt lli

41 x 33 cm

Col·lecció de l'artista

L'any 2014, Pere Llobera va exercir com a comissari d'*Una exposició Iluminosa*. Davant la falta de pressupost per incloure-hi una peça determinada, Llobera va decidir pintar-la a l'oli ell mateix. En aquesta ocasió, l'artista s'ha fet càrrec de les reproduccions de les peces de l'exposició que apareixen al catàleg *Autogestió*, talment com si es tractés, en paraules seves, d'una «impressora a l'oli».

Llista completa d'obres

Sala 17

1

François Curlet

American Dino / Oeuf de voiture
[American Dino / Ou de cotxe], 2003
Composite d'alumini Dibond, bateria i
antena de cotxe
100 x 100 x 100 cm
Collection du Fonds régional d'art
contemporain Languedoc-Roussillon

2

Mariona Moncunill

Intervenció en diverses cartel·les i plafons,
2017

3

Celeste Marí i Blanca Utrillas

Sense títol, 2016
Fotografia digital
40 x 60 cm
AC_BLOG (Celeste Marí i Blanca
Utrillas). Fotografia Duna Vallés

4

Esther Ferrer

Sèrie *Proyectos espaciales*, 1980-
1990
Fil, cable o elàstic i claus
18 x 30 x 15 cm
Col·lecció particular

5

Esther Ferrer

Sèrie *Proyectos espaciales*, 1980-
1990
Cartró, fil i cinta d'embalar
30 x 30 x 23 cm
Cortesia àngels barcelona

6

Esther Ferrer

Sèrie *Proyectos espaciales*, 1980-
1990
Fil, cable o elàstic i claus
25,5 x 35 x 25 cm
Col·lecció olorVisual, Barcelona

7

Esther Ferrer

Premaqueta per al primer projecte de
Las tres gracias, 1980-1990
Cartró i fil de cosir
20 x 30 x 15 cm
Col·lecció particular

8

Esther Ferrer

Variacions de la sèrie *Proyectos*
piramidales, 1970
Fil elàstic, claus i cartró ploma
25 x 28 x 25,5 cm
Cortesia àngels barcelona

9

Cesare Pietroiusti

One hundred things that are certainly not
art [Cent coses que no són art en
absolut], 2001
Instal·lació específica

10

Carla Fernández

Gustave Metzger. Sobre la visibilidad del
artista, 2017
Fanzine
Fundació Joan Miró, Barcelona

11

John Cox

Gustav Metzger Practicing for a Public
Demonstration of Auto-Destructive Art
Using Acid on Nylon [Gustav Metzger
assajant una manifestació d'art
autodestructiu amb àcid damunt niló],
2017
Còpia fotogràfica en blanc i negre
NG Prints

12

John Cox

Gustav Metzger Practicing for a Public Demonstration of Auto-Destructive Art Using Acid on Nylon [Gustav Metzger assajant una manifestació d'art autodestructiu amb àcid damunt niló], 2017
Còpia fotogràfica en blanc i negre
NG Prints

13

John Cox

Gustav Metzger Practicing for a Public Demonstration of Auto-Destructive Art Using Acid on Nylon [Gustav Metzger assajant una manifestació d'art autodestructiu amb àcid damunt niló], 2017
Còpia fotogràfica en blanc i negre
NG Prints

14

Harold Liversidge

Gustav Metzger: 'Auto-Destructive Art' [Gustav Metzger: «art autodestructiu»], 1965
Vídeo. Sense so
Contemporary Films

Sala 18

15

Siegfried Anzinger

Laufrad [Roda], 2013
Pintura al tremp damunt tela
235 x 295 cm
Cortesia de la Galerie Elisabeth & Klaus Thoman, Innsbruck/Viena

16

Siegfried Anzinger

Die Welle [La onada], 2013
Pintura al tremp damunt tela
235 x 295 cm
Cortesia de la Galerie Elisabeth & Klaus Thoman, Innsbruck/Viena

17

Siegfried Anzinger

Die Ankerkette [La cadena de l'àncora], 2013
Pintura al tremp damunt tela
235 x 295cm
Cortesia Galerie Elisabeth & Klaus Thoman, Innsbruck / Viena

18

Keith Arnatt

Is It Possible for Me to Do Nothing as my Contribution to the Exhibition? [Puc no fer res com a forma de contribuir a l'exposició?], 1970
Impressió digital en paper de fibra
60,9 x 91,2 cm
Keith Arnatt Estate. Tots els drets reservats, DACS 2015. Cortesia de Sprueth Magers

19

Michelangelo Pistoletto

The Minus Objects. Struttura per parlare in piedi [The minus objects. Estructura per parlar de peu], 1965-1966
Còpia d'exposició amb l'autorització de l'artista

20

Joan Hernández Pijuan

Tres copes sobre gris clar, 1971
Oli damunt tela
130 x 162 cm
Col·lecció Hernández Pijuan

21

Joan Hernández Pijuan

Petit tall sobre 110 cm, 1972
Oli damunt tela
146 x 114 cm
Col·lecció Elvira Maluquer

22

Joan Miró

Tela cremada 1, 1973
Acrílic damunt tela tallada i cremada
130 x 195 cm
Fundació Joan Miró, Barcelona

Sala 19

23

Jiří Kovanda

Contact. September 3, 1977. Špálená ulice, Vodičkova ulice, Prague [Contacte. 3 de setembre de 1977. Špálená ulice, Vodičkova ulice, Praga], 1977
Fotografia en blanc i negre i text mecanografiat damunt paper A4
29,7 x 21,3 cm
Cortesia de l'artista i gb agency, París

24

Jiří Kovanda

Sugar Tower. Spring 1981. Vyšehrad, Prague [Torre de sucre. Primavera de 1981. Vyšehrad, Praga], 1981
Fotografia en blanc i negre i text mecanografiat damunt paper A4
29,7 x 21,3 cm
Cortesia de l'artista i gb agency, París

25

Jiří Kovanda

XXX. January 23, 1978. Staroměstské náměstí, Prague. 'I arranged to meet a few friends... we were standing in a small group on the square, talking... suddenly, I started running; I raced accross the square and disappeared into Melantrich Street...' [XXX. 23 de gener de 1978. Staroměstské náměstí, Praga. Vaig quedar amb alguns amics... Érem a la plaça, xerrant i... de sobte, vaig començar a córrer; vaig travessar la plaça i vaig desaparèixer per Melantrich Street...], 1978
Fotografia en blanc i negre i text mecanografiat damunt paper A4
29,7 x 21,3 cm
Cortesia de l'artista i gb agency, París

26

Jiří Kovanda

XXX. November 18, 1976. Vaclavské náměstí, Prague [XXX. 18 de novembre de 1976. Vaclavské náměstí, Praga], 1976
Fotografia en blanc i negre i text mecanografiat damunt paper A4

29,7 x 21,3 cm

Cortesia de l'artista i gb agency, París

27

Jiří Kovanda

XXX. November 18, 1976, Prague. 'Waiting for someone to call me...' [XXX. 18 de novembre de 1976, Praga. «Esperant que em truqui algú...»], 1976
Fotografia en blanc i negre i text mecanografiat damunt paper A4
29,7 x 21,3 cm
Cortesia de l'artista i gb agency, París

28

Bestué- Vives

Acciones en casa, 2003
Vídeo. So
Hamaca. Media & video art distribution

29

Gilbert & George

Bend It [Doblega'l], 1981
Vídeo, so
Milestone Films & Video

30

Gilbert & George

Lost Day [Dia perdut], 1972
Llibre
8 x 10,2 x 0,8 cm

31

Yoko Ono

Film No. 4, 1966-1967
Film transferit a DVD, blanc i negre, so.
80 min.
Col·lecció de l'artista

32

Laura Porter

Instal·lació específica, 2017

33

Adam Nankervis

Diferents objectes del Museum MAN, 2017
Tècnica mixta i mides variables
Diversos propietaris

Sala 20

34

Yoko Ono

Painting to See the Skies [Pintura per veure el cel], 1961-2017

Tela de lli emprimada i esquinçada damunt bastidors de fusta, amb dos forats fets a la tela segons indicacions de l'artista

200 x 100 cm

Col·lecció de l'artista

35

Christian Jankowski

Secure Room [Cambra segura], 1991

DVD 24 h, sense so

Col·lecció de l'artista

36

Elizabeth Wright

Applemac, 2016

Jesmonite i pintura acrílica

39 x 25 x 2,2 / 36 x 24 x 2,3 / 30 x

29 x 1 cm Cortesia de l'artista

37

Sílvia Gubern

Ángeles, 1963-1994

Serigrafia en plata damunt vidre

45 x 34 cm

Col·lecció Sílvia Gubern

38

Sílvia Gubern

Conexión, 1963-1994

Serigrafia en plata damunt vidre

45 x 34 cm

Col·lecció Sílvia Gubern

39

Sílvia Gubern

Elemental de una planta, 1963-1994

Serigrafia en plata damunt vidre

45 x 34 cm

Col·lecció Sílvia Gubern

40

Sílvia Gubern

Sèrie *Este árbol es mi mente*, 1965

Ploma negra damunt paper

27,5 x 21 cm

Col·lecció Sílvia Gubern

41

Sílvia Gubern

Sèrie *Este árbol es mi mente*, 1965

Ploma negra damunt paper

27,5 x 21 cm

Col·lecció Sílvia Gubern

42

Sílvia Gubern

Sèrie *Este árbol es mi mente*, 1965

Ploma negra damunt paper

27,5 x 21 cm

Col·lecció Sílvia Gubern

43

François Curlet i Philippe Cam

Lyre Mildo / Gloria de brebis [Lira Mildo / Glòria d'ovella], 2016

Fusta pintada, polimetilmetacrilat i niló

90 x 60 x 7 cm

Cortesia de l'artista

44

Henk Peeters

Artificial Cow Fur [Pell de vaca artificial], 1998-2000

Pell de vaca artificial damunt bastidor

40 x 40 cm

Galerie de Zaal. Marja & Jan-Willem

Groenendaal

45

Henk Peeters

Tombeau de Manzoni [Tomba de Manzoni], 1965-1999

Làmina de laca trenada damunt bastidor

40 x 40 cm

Collection Rüdiger K. Weng,

Düsseldorf/París

46

Henk Peeters

Malevitch [Malèvitx], 1962-1999
Quadrat de cotó darrere gasa amb fons gris damunt bastidor
40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng,
Düsseldorf/París

47

Henk Peeters

Cotton Wool Spheres [Esferes de cotó],
1961-1999
9 esferes de cotó darrere gasa amb fons gris damunt bastidor
40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng,
Düsseldorf/París

48

Henk Peeters

Cotton Wool Lines [Línies de cotó], 1961-1999
3 tires de cotó darrere gasa amb fons gris damunt bastidor
40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng,
Düsseldorf/París

49

Henk Peeters

Pirografie [Pirografia], 1960-2006
9 taques de sutge darrere plàstic transparent damunt làmina blanca damunt bastidor
40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng,
Düsseldorf/París

50

Henk Peeters

Pirografie [Pirografia], 1960-2006
64 taques de sutge darrere plàstic transparent damunt làmina blanca damunt bastidor
40 x 40 cm
Collection Rüdiger K. Weng,
Düsseldorf/París

51

Franz West

Creativity: Furniture Reversal
[Creativitat: canvi de mobiliari], 1999
Instal·lació: dues cadires, taula, làmpada, cinta d'embalar de colors, vídeo
80 x 110 x 80 cm
Cortesia de la Galerie Elisabeth & Klaus Thoman, Innsbruck/Viena

52

Pere Llobera

David Medalla i la biennal de Londres,
2015
Oli damunt lli
114 x 146 cm
Col·lecció de l'artista

53

Pere Llobera

Homage to NY [Homenatge a Nova York],
2015
Tècnica mixta damunt lli
120 x 172 cm
Col·lecció de l'artista

54

Pere Llobera

Erwin Wurm, 2015
Oli damunt lli
71 x 52 cm
Col·lecció de l'artista

55

Pere Llobera

Gilbert & George, 2015
Oli damunt lli
50 x 40 cm
Col·lecció de l'artista

56

Pere Llobera

Richter, 2015
Oli damunt lli
55 x 40 cm
Col·lecció de l'artista

57

Pere Llobera

Yoko, 2015

Oli damunt lli

41 x 33 cm

Col·lecció de l'artista

58

Pere Llobera

Nu amb síndria, 2015

Oli damunt lli

55 x 46 cm

Col·lecció de l'artista

59

Pere Llobera

Socle du monde [Sòcol del món], 2015

Tècnica mixta damunt cartró

38 x 39 x 46 cm

Col·lecció de l'artista

60

Pere Llobera

Peggy, 2015

Tècnica mixta damunt lli

75 x 100 cm

Col·lecció de l'artista

61

Pere Llobera

Escultura per repenjar-se, 2015

Oli damunt lli

41 x 33 cm

Col·lecció de l'artista

62

Pere Llobera

Espot televisiu, 2015

Oli damunt lli

33 x 41 cm

Col·lecció de l'artista

63

Elizabeth Wright

Mini enlarged to 135%, 1999

Acer i tècnica mixta

158 x 184 x 380 cm

Cortesia de l'artista

Llista d'artistes

Autogestió

16 de febrer – 21 de maig de 2017

Comissari: Antonio Ortega

Inauguració: 16 de febrer de 2017, a les 19 h

Amb la col·laboració de Fundació Banc Sabadell

Siegfried Anzinger

Keith Arnatt

Bestué - Vives

John Cox

François Curlet

François Curlet i Philippe Cam

Carla Fernández

Esther Ferrer

Gilbert & George

Sílvia Gubern

Joan Hernández Pijuan

Christian Jankowski

Jiří Kovanda

Harold Liversidge

Pere Llobera

Celeste Marí i Blanca Utrillas

Joan Miró

Mariona Moncunill

Adam Nankervis

Yoko Ono

Henk Peeters

Cesare Pietroiusti

Michelangelo Pistoletto

Laura Porter

Franz West

Elizabeth Wright

Publicació

Autogestió

Autogestió: 978-84-16411-12-2

Autogestión: 978-84-16411-13-9

Self-organization: 978-84-16411-14-6

Fundació Joan Miró

Disseny: Roger Adam

Textos: Antonio Ortega, Pilar Bonet, Rubén Martínez i Quim Packard

98 pàgines

11 il·lustracions en color

Rústica

21 x 14,5 cm

L'exposició s'acompanya d'una publicació editada per l'artista i comissari Antonio Ortega que reuneix diferents textos.

Amb el títol «Deu moments d'alerta», Ortega desplega un relat sobre com ell mateix va prendre consciència de les possibilitats de l'autogestió a través de les pràctiques de diversos artistes.

La narració en primera persona d'aquests punts d'inflexió personal troba el contrapunt acadèmic en unes notes al peu redactades per la historiadora de l'art Pilar Bonet, que expliquen com la història de l'art ha assumit els gestos d'aquests artistes.

Per la seva banda, el pintor Pere Llobera ha rebut l'encàrrec d'adaptar documents gràfics de les obres citades en aquests dos textos i reproduir-les a l'oli per il·lustrar la publicació. Aquest gest reforça la idea d'autogestió de l'ús d'imatges en els projectes editorials vinculats amb la pràctica artística. Al seu torn, l'investigador social Rubén Martínez Moreno i l'artista Quim Packard reflexionen sobre el marc contextual de l'autogestió des d'un angle polític, el primer, i des del punt de vista de les comunitats artístiques, el segon.

Activitats

Autogestió incorpora un programa de trobades on es posarà en relació l'exposició amb experiències *do-it-yourself* en diferents àmbits.

Dijous 6 d'abril de 2017, a les 19 h, l'activista i investigadora en moviments socials i polítiques agrícoles i alimentàries, Ester Vivas, conduirà una sessió sobre autogestió del consum i sobirania alimentària.

D'altra banda, **dijous 18 de maig de 2017, a les 18 h**, la Fundació Joan Miró acollirà la presentació del llibre *Autoconstrucción. Por una autonomía del habitar. Escritos sobre vivienda, autogestión y holismo*, de John Turner, a càrrec de Kathrin Golda-Pongratz, responsable de l'edició, arquitecta i professora d'Urbanisme internacional a la Universitat de Ciències Aplicades de Frankfurt i a l'Escola d'Arquitectura La Salle de Barcelona.

Més informació:

<http://www.fmirobcn.org/exposicions/5719/autogestio>

La festa espacial

Dissabte, 1 d'abril de 2017, de 17 a 19h
Jornada familiar a l'entorn de l'exposició *Autogestió*
Activitat concebuda i conduïda per Antoni Hervàs

Han aparegut espontàniament pels voltants de la Fundació Joan Miró. Són criatures eufòriques, personatges fràgils creats a partir de màquines aparentment robustes. L'artista Antoni Hervàs convida les famílies a jugar amb aquests simpàtics homenots tot experimentant la màgia que s'amaga en els objectes quotidians.

Autogestió. Visites dialògiques

Dissabtes 11 de març, 8 d'abril i 13 de maig, a les 11 h, en català
Dissabtes 25 de març i 22 d'abril, a les 11 h, en castellà
Públic general

Recorregut per l'exposició *Autogestió* en el qual es construeix un diàleg igualitari entre els assistents i el contingut es crea a partir d'observacions i arguments compartits. A càrrec d'Experimentem amb l'art.

Autogestió. Visites comentades

Dissabtes 25 de febrer; 4 i 18 de març; 1, 15 i 29 d'abril, i 6 i 20 de maig
A les 11 h en català i a les 12.30 h en castellà
Públic general

Activitats prèvies

Doropaedia #13 Autogestió

Activitat concebuda i conduïda per Daniel Granados, productor i investigador cultural

El passat 15 de desembre de 2016, Daniel Granados va reprendre el seu projecte *Doropaedia*, "enciclopèdia daurada", tot plantejant una activitat entorn del concepte d'autogestió a l'auditori de la Fundació Joan Miró. Es va abordar la idea d'autogestió des de múltiples perspectives, des de la creació i el pensament, amb un format de programa de ràdio que va incloure converses acompanyades d'actuacions de música en directe i va comptar amb la participació de la filòsofa Marina Garcés; l'actriu, performer i creadora escènica Cris Blanco, i els músics *Niño de Elche*, Maria Arnal i *Flamarades*.

Polítiques DIY en el film-assaig

A cura de Núria Gómez Gabriel, artista i investigadora, en conversa amb Gonzalo de Lucas, professor de cinema a la UPF i programador a Xcèntric (CCCB)

El 6 d'octubre de 2016, a l'Auditori de la Fundació Joan Miró, *Polítiques DIY en el film-assaig* va plantejar una revisió de recorregut històric sobre pràctiques cinematogràfiques que qüestionen els models de les grans indústries per proposar altres economies visuals basades en l'autonomia i els sistemes d'(auto)organització material.

Informació general

Horaris

Dimarts, dimecres i divendres laborables

de 10 a 18 h (de novembre a març)

de 10 a 20 h (d'abril a octubre)

Dijous de 10 a 21 h

Dissabtes de 10 a 20 h

Diumenges i festius de 10 a 14.30 h

Dilluns no festius tancat

Accés a la Fundació fins a 30 minuts abans de tancar

Entrades

Entrada general

Individual: 12 €

Reduïda: estudiants de 15 a 30 anys, visitants més grans de 65 anys: 7 €

Menors de 15 anys i aturats (acreditats): entrada gratuïta

Entrada a les exposicions temporals

Individual: 7 €

Reduïda: estudiants de 15 a 30 anys, visitants més grans de 65 anys: 5 €

Menors de 15 anys i aturats (acreditats): entrada gratuïta

Passi anual: 13 €

Guia multimèdia: 5 €

Articket BCN

Visiteu els 6 principals centres d'art de Barcelona per 30€ www.articketbcn.org

Accessibilitat

Transport

Autobusos 55 i 150 (bus Parc de Montjuïc)

Funicular de Montjuïc (metro Paral·lel, tarifa integrada)

Es recomana l'ús del transport públic per a venir a la Fundació.

Imatges disponibles per a premsa i **dossier** digitalitzat a la nostra sala de premsa virtual www.fmirobcn.org/premsa i a l'enllaç <http://bit.ly/2afX4Of>

Seguiu les activitats d'*Autogestió* a les xarxes socials amb l'etiqueta **#Autogestió** i a la web www.fmirobcn.org

---

Fundació Joan Miró

 Barcelona

®Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

---

www.fmirobcn.org